

L'enfrontament dels Antonis

Antonio Montalbán, secretari general de CCOO del País Valencià, gerardista. Antonio Infante, secretari de la Unió Comarcal de l'Horta, ara destituït, prosoviètic. Són els dos caps visibles d'una crisi que es somou el sindicat, provocada per les tensions entre els distints sectors.

Antonio Robles

Una profunda bretxa s'ha obert al si de Comissions Obreres entre prosoviètics i gerardistes, en pronunciar-se la comissió de garanties de l'organització sindical per l'anul·lació de la conferència congressual de la Unió Comarcal de l'Horta. Nou mesos després que fos elegit per a aquest càrrec el prosoviètic Antonio Infante.

Sindicalistes prosoviètics i gerardistes es troben enfrontats al si de Comissions Obreres per aconseguir el control de l'organització en la Unió Comarcal de l'Horta, integrada per vint-i-dos unions locals —uns 24.000 militants— que representen el 33 per cent de l'afiliació d'aquest sindicat en tota la Confederació del País Valencià. Els caps visibles d'aquesta pugna són: **Antonio Infante**, prosoviètic —militant del Partido Comunista de

los Pueblos de España— secretari general de la Unió Comarcal i actualment destituït del seu càrrec pel Comitè Executiu del sindicat per considerar que en la Conferència en la qual fou elegit es produïren fortes irregularitats, i **Antonio Montalbán**, gerardista —militant del PCPV— i actual secretari general de CCOO en el País Valencià.

Les diferències que separen ambdós corrents s'havien estat manifestant des de feia molt de temps i s'havien pogut comprovar en el distint tipus de sindicalisme que havien posat en marxa davant determinades accions concretes. Així s'esdevingué en la passada vaga de l'EMT (Empresa Municipal de Transports), on, mentre la direcció del Sindicat es mostrava dialogant amb l'Ajuntament i firmava un pacte amb la institució, els prosoviètics repudiaven l'acord i s'enfrontaven amb la policia en una càrrega que

va provocar distints ferits de consideració. De la mateixa manera es va poder comprovar en la darrera vaga del camp, convocada amb motiu de la negociació del conveni de col·lidors. Mentre la confederació cridava al pacte amb la patronal, els prosoviètics tallaven carreteres i ocupaven finques per aconseguir les seues reivindicacions.

D'una manera esquemàtica, es pot assegurar que, mentre els gerardistes, instal·lats en la direcció de l'organització a nivell de país, opten per una política de pactes i tenen posicions més flexibles en els distints conflictes, els prosoviètics, afiançats en la Unió Comarcal de l'Horta, representen un sindicalisme de classe molt més combatiu.

El corrent gerardista ha intentat moltes voltes descavalcar l'equip d'Infante de la secretaria general de la Unió presentant al càrrec homes de la

seua confiança, com ara **Julián Cudero**, responsable de l'organització en el sindicat, sense aconseguir-ho. La quarta i la cinquena conferències en són una prova, però en ambdós intents Cudero ha estat derrotat. La tensió larvada que vivia el sindicat va saltar quan davant els resultats de la darrera conferència, que van donar el triomf a Infante, foren impugnats davant la Comissió de

40 per cent dels delegats eren de la Unió. En la seua opinió: «Montalbán només accepta tenir en compte els resultats que l'afavoreixen. Si la direcció del sindicat els dóna per bons, el Congrés d'Alacant no té més remei que acceptar el nostre», i afegeix: «No permetrem que un equip dirigent desclassat convertesca el sindicat en un *cortijo*. El meu equip no reconeix la resolució de la Comissió. Continua-

rem en el sindicat i seran els mateixos militants els que no permetran que ens en facen fora». Les preocupacions d'**Infante** es centren a pensar que, a les portes d'un període congressual com el que viu enguany el sindicat, la direcció del sindicat al País Valencià estiga intentant frenar la presència de delegacions crítiques, a fi d'evitar un debat intern

Control i Conflictes del Sindicat, el qual va optar per declarar nul l'anterior procés electoral. Al cap de pocs dies, el Comitè Executiu de CCOO del País Valencià decidia convocar una conferència extraordinària per procedir a la reelecció de càrrecs. Al mateix temps, es nomenava una gestora on, curiosament, s'han integrat tres homes gerardistes: **Julián Cudero**, **Luis Poveda** i **Evaristo Soto**. Jun- tament amb ells, i per equilibrar la balança, van nomenar el carrillista **José García Melgares**.

El conflicte intern viscut pel Sindicat fou dut a Madrid els passats dies 27 i 28 de febrer amb motiu de la reunió del Consell Federal de Comissions Obreres. Infante, que no acata la decisió de l'executiva valenciana i que per tant no se sent destituït, va intentar que el tema s'incloués en l'ordre del dia, però **Marcelino Camacho**, secretari general del sindicat, va exhortar personalment els implicats en el tema a resoldre els seus problemes fora de la reunió. A tal fi, dos gerardistes: l'actual home fort del sindicat a nivell estatal, **Antonio Gutiérrez**, i **Montalbán** i dos prosoviètics, **Andreu Mas**, líder en la federació del camp de CCOO-PV, i **Infante**, estigueren reunits durant moltes hores. No hi hagué acord. Mentre els gerardistes argüien que no podien fer marxa arrere a la decisió de la Comissió de Conflictes i demanaven als seus contrincants acceptar la convocatòria d'una Conferència Extraordinària, els prosoviètics s'hi negaven.

Des d'aleshores, les posicions d'ambdues parts no han variat. Infante ha declarat que si es posa en qüestió el congrés de l'Horta sollicitarà l'anul·lació del Congrés de CCOO-PV celebrat a Alacant, on el

a negociar el pacte social els gerardistes vulguen eliminar abans allò que consideren «elements radicals». Nosaltres hem demostrat que amb el nostre sindicalisme la classe obrera creix i la militància augmenta, i això els fa por».

Dins el PCPE la crisi interna de Comissions Obreres s'observa amb preocupació. La major força del partit rau justament en la seua representació sindical i utilitza aquesta força per pressionar en el si d'Izquierda Unida, coalició en la qual es troba integrat el PCPE, per obtenir certs avantatges. No és estrany, doncs, que el partit haja fet arribar al partit de **Gerardo Iglesias** una carta de quatre punts en la qual sol·liciten la devolució real del poder a la Unió, tal com estava abans de la decisió del Comitè de garanties, el reconeixement del sindicat del camp a la Ribera Alta, que representa el 50 per cent de la militància en la comarca, el cessament de setges al sindicat comarcal de la Marina Baixa i la integració de les minories en els òrgans de la direcció del sindicat, a fi d'aconseguir la pluralitat que proclamen els seus estatuts.

Per a **Salvador Blanco**, regidor del

A l'esquerra, atur en l'EMT. A la dreta, Antonio Infante.

que conduiria directament a demanar responsabilitats davant els pessims resultats electorals aconseguits en les eleccions passades. Segons el líder prosoviètic: «La sanció que se'ns vol imposar pretén, a més, eliminar la gent i el tipus de sindicalisme que practiquem: d'acció, i contraposat al sindicalisme burocràtic de la Conferència. És evident que per asseure's

PCPE a l'Ajuntament de València: «Continuarem la política d'unitat de l'esquerra, tot i que alguns elements del PCPV estiguen entestats a fer-nos una jugada». Al mateix temps, **Infante** assegura: «Quan els militants del PCPV mostren una actitud tan sectària, és difícil negociar amb ells i això és lògic que dificulte qualsevol projecte unitari com el d'Izquierda Unida». □